

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **M. Š.**, zastoupené Mgr. Jaroslavem Hanusem, advokátem se sídlem Nemanická 440/14, České Budějovice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 7. 2018, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 12. 2019, č. j. 55 Ad 17/2018-155,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci, advokátovi Mgr. Jaroslavu Hanusovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti ve výši **3.146 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před správními orgány

[1] Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 22. 3. 2018, č. j. X, odňala žalobkyni invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2018 žalobkyně nebyla invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu o 20 %.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Průběh řízení o žalobě a její posouzení věci krajským soudem

[3] Rozhodnutí žalované žalobkyně napadla žalobou, kterou Krajský soud v Českých Budějovicích v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[4] Krajský soud s ohledem na obsah žalobních námitek nechal v soudním řízení vyhotovit posudek, který vypracovala dne 1. 10. 2018 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV), pracoviště v Českých Budějovicích. V návaznosti na podání, ve kterém žalobkyně obsah tohoto posudku zpochybňovala, krajský soud rozhodl o vypracování doplňujícího posudku, který byl touto posudkovou komisí vyhotoven dne 20. 2. 2019. Po ústním jednání, při němž žalobkyně opět zpochybnila dosavadní posudky, krajský soud zadal vypracování srovnávacího posudku, který vyhotovila posudková komise MPSV v Praze dne 11. 11. 2019.

[5] Na základě posledně uvedeného posudku krajský soud shledal, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 20 % a ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní. Krajský soud neměl žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl v posuzovaném případě zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro vznik žádných pochybností o správnosti posudkových závěrů. To, že posudková komise MPSV v Českých Budějovicích hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 25 %, nemá na závěr o invaliditě žalobkyně vliv, neboť posudková komise MPSV v Praze rozpor s tímto posouzením řádně odůvodnila. Krajský soud proto uzavřel, že posudek posudkové komise MPSV v Praze svými parametry obstál jako stěžejní důkaz pro zjištění otázky invalidity žalobkyně. Současně shledal, že námitky žalobkyně míří na „ne zcela důležitá pochybení“ (chyby v psaní, nesprávnost určitých údajů, chybná datace doby léčby žalobkyně o jeden měsíc), která však nemají z povahy věci přímý vliv na posudkový závěr.

[6] Stejně tak skutečnost, že u žalobkyně byla nově zjištěna hypertenze, nemá podle krajského soudu na výsledek posouzení vliv. Tato nemoc byla v rámci diagnostického souhrnu zohledněna. Žalobkyně rovněž projevila silný nesouhlas s průběhem svého psychologického vyšetření, nicméně závěry tohoto vyšetření nejsou pro posudkový závěr zcela stěžejní. Psychický stav žalobkyně v tomto směru není rozhodující příčinou celkového zdravotního stavu žalobkyně, resp. takováto skutečnost nebyla nikým objektivizována. Co se týče polyneuropatie, krajský soud uvedl, že v diagnostickém souhrnu byla uvedena a soudu nepřísluší hodnotit její zjištění tím či oním vyšetřením. Z posudku posudkové komise MPSV v Praze, jakož i z ostatních posudků, je však zřejmé, že možnost tohoto onemocnění nebyla při jednotlivých posouzeních ignorována a posudkové komise na toto onemocnění reagovaly.

III. Obsah kasační stížnosti

[7] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní

(„s. ř. s.“), a domáhá se jeho zrušení. Soudu zaslala rovněž repliku k vyjádření žalované, ke které přiložila aktuální lékařské zprávy.

[8] Stěžovatelka namítá, že krajský soud přijal jen minimální skutková zjištění a z nich vyvodil nesprávné právní závěry. Krajský soud systematicky přejímá skutková zjištění na základě nekritického hodnocení skutečností zjištěných i nezjištěných v předcházejícím správním řízení a dále zejména závěry obsažené v ostatních posudcích. Vůbec nebere v potaz vyjádření stěžovatelky a nijak se s jejími námitkami nevypořádává. Krajský soud sice některé námitky stěžovatelky ve svém odůvodnění uvádí, avšak s těmito námitkami se opět vypořádává pouze skrze nedostatečně provedené posudky, jež byly ve věci vypracovány. Stěžovatelka odkazuje na náleze Ústavního soudu ze dne 21. 11. 2013, sp. zn. I. ÚS 2603/13, z něhož vyplývá, že je třeba, aby se soud vypořádal se závažnými právními argumenty, jestliže byly ve věci vzneseny. Skutečnost, že se krajský soud s právními argumenty stěžovatelky nezabýval, má za následek nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí.

[9] Krajský soud se fakticky nijak nevypořádal s argumentací stěžovatelky a pouze přejal (zejména) závěry posledního posudku ve věci. Stěžovatelka tento postup považuje za naprosto nedostatečný. Vypracované posudky vůbec nezohledňují velké množství zásadních zdravotních komplikací, které ji soustavně tíží, a zejména nedostatečně hodnotí (resp. se vůbec nezabývají) chronickou únavou, která ji zásadním způsobem omezuje v její schopnosti pracovat. Stěžovatelka při veškerých jednáních s posudkovými komisemi pociťovala zjevnou nevraživost lékařů a jejich potřebu „nepřiznat“ jí její onemocnění, a to z důvodu, že stěžovatelka provozuje alternativní medicínu. Krajský soud ve svém odůvodnění námitky tohoto typu označuje jako ty, které směřují vůči „ne zcela důležitým pochybením“, avšak dle stěžovatelky jsou naprosto zásadní. Lékaři měli vůči stěžovatelce zjevně zaujatý postoj, což stěžovatelka demonstrovala právě skrze tato „ne zcela důležitá pochybení“. Ve svých podáních v řízení o žalobě sdělila množství argumentů, proč předmětné posudky nemohou obstát, avšak krajský soud se jimi v odůvodnění svého rozsudku nijak nezabýval a pouze „opsal“ závěry posudku bez jakéhokoliv kritického hodnocení. Stěžovatelka v žádném případě nenamítla výhradně tato „ne zcela důležitá pochybení“, ale naopak odkazovala na zjevné nedostatky, které se týkaly posouzení jejího zdravotního stavu.

[10] Posudková komise nevzala v úvahu veškeré lékařské zprávy a zejména nehodnotila její onemocnění jako celek. V případě, že by posudková komise k tomuto zhodnocení přistoupila (a tedy odvedla svou činnost v souladu se zákonem) nebylo by možné zdravotní stav stěžovatelky hodnotit tak, jak je uvedeno v posudku. Pro posouzení věci je nejpodstatnější prosté zjištění, že zdravotní stav (a tedy i práceschopnost) se prokazatelně zhoršil a stěžovatelka tak není schopna vykonávat práci v rozsahu, v jakém byla schopna před zdravotními komplikacemi (toto vyplývá i z prosté skutečnosti, že při spánku v trvání 20 hodin denně může jen stěží vykonávat výdělečnou činnost). Stěžovatelka v této souvislosti poukazuje na náleze Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2018, sp. zn. III. ÚS 4160/16.

[11] V řízení o žalobě poukazovala na zásadní nedostatky jednotlivých posudků, avšak krajský soud se s těmito jejími námitkami nijak nevypořádal. Stěžovatelka v řízení jako důkazy navrhla celou řadu listinných lékařských zpráv, ze kterých je patrné, že posudkové komise odvedly velmi neprofesionální práci, při níž značně zlehčovaly zdravotní postižení

stěžovatelky. Z posudků je zřejmé, že posudkové komise nepostupovaly v souladu s vyhláškou č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Posudkové komise odhlédly od negativních důsledků onkologické léčby stěžovatelky. Velké množství z následků onkologické léčby stěžovatelku zatěžují, přesto byl tento stav ze strany posudkové komise zlehčován a nikoliv řádně posouzen. Vyhláška stanoví ve své příloze v kapitole II. oddílu A (zhoubné novotvary) položka 1 (novotvary), že tento bod vyhlášky se užije i na negativní důsledky onkologické léčby nebo terapie. Nejčastější dlouhodobé následky onkologických postižení jsou chronická bolest, psychické změny, chronická únava, námahová dušnost, muskuloskeletální změny, narušení funkce končetin, lymfedém, cytopenie, poruchy imunity, krvácivé projevy, neuropatie, rozsah operačního výkonu včetně závažného estetického postižení, poruchy mluvení, přijímání potravy, trávení, močení, defekace a poruchy celkové pohyblivosti. Postižení stěžovatelky proto mělo být hodnoceno dle uvedeného bodu a mělo být hodnoceno minimálně jako středně těžké či těžké postižení popř. zvláště těžké postižení.

[12] V replice k vyjádření žalované, ke které připojila aktuální lékařské zprávy, stěžovatelka vyjádřila obavu, že lékařská dokumentace doložená MUDr. K. byla nepřesná či dokonce chybná. Stěžovatelka má pochybnosti o úsudku, resp. kompetentnosti MUDr. K.. Tato lékařka opakovaně odmítla stěžovatelku poslat na požadovaná vyšetření. Při vyšetření dne 11. 3. 2020 však byla namísto MUDr. K. přítomná zastupující lékařka, která zhodnotila, že stěžovatelka musí být neprodleně vyslána pro aktuální krvácivost ze střev na kolonoskopii a na krevní testy. Tyto testy pak prokázaly další zdravotní komplikace. Stěžovatelka absolvovala rovněž vyšetření ve spánkové laboratoři, jehož výsledky ze dne 21. 5. 2020 potvrdily, že stěžovatelka trpí spánkovými poruchami. Tyto poruchy se projevují mimo jiné nadměrnou denní únavou a spavostí, častým a rychlým usínáním během dne, značným snížením pracovní výkonnosti, potížemi s koncentrací a pamětí, bolestmi hlavy. Podle stěžovatelky je tedy nesporné, že její dosavadní tvrzení ohledně spánkové deprivace byla tímto vyšetřením potvrzena.

[13] Stěžovatelka v neposlední řadě uvádí, že MUDr. K. opakovaně zaměnila dokumentaci stěžovatelky s dokumentací její dcery. Stěžovatelka se z tohoto důvodu domnívá, že tato skutečnost mohla rovněž vést k tomu, že posudkové komise při posuzování jejího stavu neměly k dispozici veškeré lékařské zprávy, resp. měly k dispozici zprávy chybné.

IV. Vyjádření žalované

[14] Žalovaná ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že souhlasí s právním posouzením krajského soudu, které se opírá o posudky posudkové komise MPSV. Posudky byly vyhotoveny posudkovými komisemi zasedajícími v řádném složení a splňovaly požadavky na ně kladené vyhláškou o posuzování invalidity. Závěry těchto posudků jsou ve své podstatě totožné, vyjma rozdílu v procentním hodnocení poklesu pracovních schopností stěžovatelky (posudková komise MPSV v Českých Budějovicích 25 %, posudková komise MPSV v Praze 20 %), který však nemá vliv na závěr o invaliditě stěžovatelky. Vzhledem k tomu, že posudková komise MPSV v Praze měla k dispozici

kompletní zdravotnickou dokumentaci stěžovatelky, jakož i lékařské zprávy předložené v průběhu řízení samotnou stěžovatelkou a stěžovatelka byla při jednání přítomna, splňuje posudek posudkové komise MPSV v Praze všechny náležitosti předepsané právní úpravou.

[15] Žalovaná dále uvádí, že všechna posouzení zdravotního stavu pro účely invalidity (provedená ve správním i soudním řízení) určují za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v době rozhodné pro posouzení postižení uvedená v kapitole II. (onkologie), oddílu A (*zhoubné novotvary*), položce 1b (*lehké postižení, stavy v kompletní remisi*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-25 %. K navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti posudkové komise neshledaly důvody.

[16] Pro dosažení objektivního zhodnocení zdravotního stavu stěžovatelky bylo učiněno maximum. Krajský soud přistoupil i ke změně posudkové komise. Jednotliví lékaři zasedající v posudkových komisích MPSV jsou osobami vybavenými dostatečnou odborností, praxí a schopnostmi k posouzení stavu stěžovatelky v kontextu jí předkládaných lékařských zpráv, případně i z vlastního osobního kontaktu se stěžovatelkou.

V. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[17] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou a přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[18] Kasační stížnost není důvodná.

[19] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka poukazovala na nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu, posuzoval Nejvyšší správní soud nejprve tuto námitku. Bylo by totiž předčasné právně hodnotit věc samou, pokud by napadený rozsudek byl nepřezkoumatelný. Z obsahu kasační stížnosti plyne, že stěžovatelka spatřuje nepřezkoumatelnost rozsudku v nedostatku důvodů. Podle stěžovatelky krajský soud vůbec nebral v potaz vyjádření stěžovatelky a nijak se s jejími námitkami nevypořádal. Krajský soud sice některé námitky stěžovatelky ve svém odůvodnění uvedl, avšak s těmito námitkami se podle stěžovatelky opět vypořádal pouze skrze nedostatečně provedené posudky, jež byly ve věci vypracovány.

[20] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů je dána tehdy, opomene-li krajský soud vypořádat některou ze žalobních námitek, nebo není-li z odůvodnění napadeného rozsudku zřejmé, proč krajský soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (rozsudek NSS ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS nebo ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS). V rozsudku ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, Nejvyšší správní soud vyslovil, že pokud „z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém

stavu, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci stěžovatele v žalobě a proč subsumoval popsáný skutkový stav pod zvolené právní normy, pak je třeba pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a tím i nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.“. Nedostatkem odůvodnění však není, pokud soud bezezbytku nevypořádá všechny argumenty účastníka, jestliže současně přehledně vyloží, o které důvody své rozhodnutí opírá. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, není porušením práva na spravedlivý proces, pokud obecné soudy „nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“.

[21] Námitka nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu není důvodná. Nejvyšší správní soud předně uvádí, že argumentace stěžovatelky v kasační stížnosti je toliko obecná. Stěžovatelka pouze nekonkrétně namítá, že její vyjádření v řízení o žalobě byla krajským soudem opomenuta, avšak již blíže neuvádí, se kterými námitkami konkrétně se krajský soud podle jejího názoru vůbec nevypořádal.

[22] Napadený rozsudek je plně přezkoumatelný. Z jeho odůvodnění je zřejmé, jak krajský soud vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil. Nejvyšší správní soud na základě spisového materiálu ověřil, že krajský soud vypořádal všechny stěžejní námitky stěžovatelky, na jejichž posouzení závisel výrok rozsudku. Jak vyplývá ze shora citovaného nálezu, porušením práva na spravedlivý proces není, pokud soudy nevypořádávají adresně každou jednotlivou námitku, předestřou-li současně vlastní ucelenou argumentaci. Pouhá skutečnost, že stěžovatelka s právním posouzením krajského soudu věcně nesouhlasí, nečiní její námitku nepřezkoumatelnosti důvodnou.

[23] Rovněž skutečnost, že krajský soud ve svém rozsudku vycházel z posudků vypracovaných posudkovými komisemi MPSV, zejména posudkové komise MPSV v Praze, nelze označovat jako pochybení krajského soudu, jak dovozuje stěžovatelka. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, Ministerstvo práce a sociálních věcí *posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního* (tzn. námitkového řízení – poznámka soudu), *pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.*

[24] Stěžovatelka namítá, že krajský soud závěry posudků toliko nekriticky přebírá. S tímto závěrem Nejvyšší správní soud nesouhlasí. Je nezbytné upozornit, že při přezkumu rozhodnutí, které bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, krajský soud neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV však soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. S ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, jimiž by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a

přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak vtom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).

[25] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že krajský soud v návaznosti na námitky stěžovatelky v řízení o žalobě nechal vypracovat tři posudky posudkové komise MPSV. Každý z posudků zpracovaly jiné osoby, v pořadí třetí posudek byl vypracován rovněž jiným pracovištěm posudkové komise MPSV. V odůvodnění svého rozsudku krajský soud pak adresně reagoval na rozdíly týkající se posouzení míry poklesu pracovní schopnosti stěžovatelky v jednotlivých posudcích (posudkové komise MPSV v Českých Budějovicích 25 %, posudkové komise MPSV v Praze 20 %) a vypořádal se rovněž se stěžejními námitkami stěžovatelky (viz body 24 až 28 rozsudku krajského soudu). Stěžovatelka má zejména za to, že nebyla zohledněna její zvýšená únava. Nicméně zvýšená únava stěžovatelky byla brána v potaz, stejně tak jako polyneuropatie stěžovatelky, byť je konstatováno její neprokázání při elektromyografickém vyšetření (EMG).

[26] Z posudku posudkové komise MPSV v Praze vyplývá, že stěžovatelka byla v minulosti hodnocena jako invalidní ve III. stupni. K hodnocení byla původně použita kapitola II (*onkologie*), oddíl A (*zhoubné nádory*), položka 1e (*zvlášť těžké onkologické postižení*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Z taxačního rozmezí (70-80) byla hodnocena horní hranicí. Podle posudkové komise MPSV v Praze však toto posouzení bylo předčasné a bylo činěno v období, kdy léčba probíhala teprve třetím měsícem a nebyla ukončena. Toto období mělo být řešeno dočasnou pracovní neschopností. Podle posudkové komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatelky s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole II (*onkologie*), oddíl A (*zhoubné nádory*), položka 1b [*lehké postižení, stavy v kompletní remisi, zpravidla po 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované nebo menší výkony z důvodů zhoubného novotvaru, resekce nebo amputace zvenčí přímo neviditelné, amputace částí, kde je možná protetická náhrada (např. mastektomie, parciální amputační ztráty končetin, resekce částí střeva, hysterektomie, enukleace bulbu oka při dobré funkci jediného oka) nebo stavy s lehkým funkčním postižením některých orgánů nebo systémů, výkon některých denních aktivit s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů a prostředků*] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro toto postižení posudková komise MPSV v Praze stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20 %. Remise byla podle posudkové komise již dostatečně dlouhá, nelze tedy konstatovat přítomnost středně těžkého nebo ještě závažnějšího funkčního postižení. Přetlaková choroba i cukrovka II. typu na dietě jsou bez orgánových komplikací a jsou plně kompenzovatelné léčbou. Nejsou proto posudkově významné. Polyneuropatie nebyla s pomocí EMG potvrzena.

[27] Nejvyšší správní soud souhlasí s krajským soudem, že pro dosažení objektivního zhodnocení zdravotního stavu stěžovatelky bylo učiněno maximum. V řízení před krajským soudem byly vypracovány tři posudky, krajský soud rovněž pro ověření

správnosti dřívějších posouzení přistoupil rovněž ke změně posudkové komise. Stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti předložila aktuální lékařské zprávy z roku 2020, jež podle jejího názoru dokládají chybné odborné stanovisko a postup lékařky MUDr. K.. V této souvislosti nutno upozornit, že soudní přezkum, a tudíž i prokazování skutkového stavu (zdravotního stavu stěžovatelky), je vázán na datum vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalované, tj. ke dni 11. 7. 2018. Z tohoto důvodu pro posouzení nyní projednávané věci nemůže být přihlédnuto k závěrům pozdějších lékařských zpráv. Pokud se v mezidobí zdravotní stav stěžovatelky zhoršil, tj. změnil se skutečnosti rozhodné pro nárok na výplatu důchodu, je na místě postup podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona o důchodovém pojištění.

VI. Závěr a náklady řízení

[28] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[29] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 2 s. ř. s.

[30] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 22. 3. 2019, č. j. 55 Ad 17/2018-68, stěžovatelce ustanovil zástupcem Mgr. Jaroslava Hanuse. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. toto zastoupení trvá i v řízení o kasační stížnosti. Odměnu advokáta včetně hotových výdajů platí v takovém případě stát. Zástupci náleží podle § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za dva úkony právní služby (kasační stížnost a replika stěžovatelky) ve výši 2 x 1.000 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky] a náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 4 citované vyhlášky). Po připočtení daně z přidané hodnoty ve výši 546 Kč, které je advokát plátcem, tedy odměna advokáta a náhrada hotových výdajů celkem činí 3.146 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu